

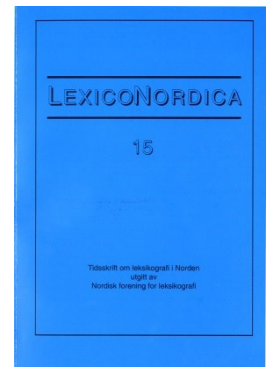
LexicoNordica

Forfatter: Loránd-Levente Pálfi & Karin Wolgast

Anmeldt værk: Scavenius, Alette (red.): *Gyldendals Teaterleksikon*. 1. udgave, 1. oplag. København: Gyldendal 2007.

Kilde: LexicoNordica 15, 2008, s. 291-300

URL: <http://ojs.statsbiblioteket.dk/index.php/lexn/issue/archive>

© LexicoNordica og forfatterne

Betingelser for brug af denne artikel

Denne artikel er omfattet af ophavsretsloven, og der må citeres fra den. Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Citatet skal være i overensstemmelse med „god skik“
- Der må kun citeres „i det omfang, som betinges af formålet“
- Ophavsmanden til teksten skal krediteres, og kilden skal angives, jf. ovenstående bibliografiske oplysninger.

Søgbarhed

Artiklerne i de ældre LexicoNordica (1-16) er skannet og OCR-behandlet. OCR står for 'optical character recognition' og kan ved tegngenkendelse konvertere et billede til tekst. Dermed kan man søge i teksten. Imidlertid kan der opstå fejl i tegngenkendelsen, og når man søger på fx navne, skal man være forberedt på at søgningen ikke er 100 % pålidelig.

Loránd-Levente Pálfi & Karin Wolgast

Scavenius, Alette (red.): *Gyldendals Teaterleksikon*. 1. udgave, 1. oplag. København: Gyldendal 2007. 1113 sider. Illustreret. DKK 699,- .

Man skal være lavet af sten for ikke at blive imponeret over *Gyldendals Teaterleksikon* (herefter GTL). Med fare for at miste læsere vil vi allerede her røbe konklusionen: GTL er afgjort noget af det mest omfattende og mest imponerende, dansk fagleksikografi hidindtil har præsteret! Hele det leksikografiske landskab er ganske vist endnu ikke blevet fuldstændigt kortlagt, hvorfor en sådan udtalelse måske kan forekomme præmatur eller tvivlsom, men hvis man kigger på det, der er blevet kortlagt, – dvs. på de leksikografiske opslagsværker, for hvis eksistens der gives hjemmel i DSH (III:409–435; IV:25f, 292–305), Haugen (1984), Mikkelsen (1994:289–305) og den løbende bibliografi i tidskriftet *Sprog i Norden* (se årgangene 1970–2007) – finder man ikke mange fagordbøger, der kan måle sig med denne.

I det følgende vil vi kort uddybe, hvad det er, der i en sådan grad udmærker dette værk, samtidig med at vi vil påpege nogle af dets væsentligste fejl, mangler og svagheder – som næsten udelukkende er af leksikografifaglig art – i håb om ad den vej at kunne afstedkomme forbedringer i en evt. ny udgave.

At GTL skulle være det første leksikografiske opslagsværk om teater på dansk, som det hedder på omslaget, er ikke rigtigt. At denne opfattelse ikke skyldes en lidt for ivrig markedsføringsmedarbejder på forlaget, men faktisk menes alvorligt, kommer til udtryk i den ellers udmærkede artikel **Teaterleksikon** (s. 877–878), som kort opridser den europæiske leksikografitradition på teaterområdet. Denne fejl begås ofte af leksikonforfattere hhv. -redaktører, da ingen i reglen har et overblik over, hvad der i tidens løb er udkommet af ordbøger og leksika inden for et givent sprogligt, fagligt eller socialt afgrænset miljø.¹ Det første leksikografiske opslagsværk på dansk om teater er, så vidt vi ved, *Teaterordbog* (Nielsen 1951), som trods sin beskedne størrelse på 76 sider indeholder over 500 opslagsord og ifølge eget udsagn er det ”første i sin art i Skandinavien” (omslaget). Det er uheldigt, at GTL-redaktionen ikke har væ-

¹ Et andet nyligt eksempel er Thellefsen/Sørensen (2007), der hævder at være det første leksikografiske opslagsværk om semiotik på dansk; tilsyneladende kender redaktørerne ikke til eksistensen af *Semiotik. Sprogteoretisk ordbog* (Greimas/Courtés 1988).

ret mere omhyggelig angående dette. Det drejer sig ikke om en bagatel, men om, hvorvidt man giver et skævt eller forkert billede af dansk leksikografisk historiografi. Nogle af konsekvenserne er allerede mærkbare: Således bringes der i *Weekendavisen* (9.–15. november 2007, sektionen ”Bøger”, s. 1) en reklame for GTL med ordene ”Det første danske leksikon om teater”; og med undtagelse af Almbjerg (2007) og Johannes (2007) skriver samtlige anmeldere i dagspressen, at GTL er det første værk af sin slags (se Davidsen 2007, Henneberg 2007, Knippel 2007, MET 2007 og Langdal 2007). Man kan gå ud fra, at den nævnte reklame såvel som anmelderne har fejloplysningen fra selve værket.²

GTL er en stor, meget tyk og flot bog. Skriftstørrelsen er upåklagelig, og det samme gælder skriftsnittet. Det rødhvide papir er behageligt for øjnene og opsætningen i det hele taget aldeles vellykket. Sideopbygning, farvebrug, anvendelse af tekstkasser i en moderat mængde samt ikke mindst valg af billedmateriale er nærmest perfekt afbalanceret, således at det ikke bliver for kulørt, samtidig med at det ikke er kedeligt at se på. Opslagsordene er sat med sans serif, med fed skrifttype og rykket lidt ud mod venstre i forhold til den resterende artikel, som er sat med serif. Dette er alt sammen optimerende for tilgangsstrukturen og ikke mindst indbydende for brugeren.

Værket har været undervejs siden 1999, og medarbejderstaben tæller ikke mindre end 55 forskere. Det er glædeligt, at samtlige 55 artikelskribenter biograferes bag i bogen. Den slags oplysninger savnes tit i ordbøger og leksika, selv om de er vigtige, bl.a. fordi de legitimerer det pågældende værk og giver det autoritet. I nærværende sammenhæng er det desuden endnu mere vigtigt, da samtlige artikler er signerede (i form af initialer, som opløses på en dertil afsat præliminærside). Det er således muligt for brugeren ikke alene at se, at det er NN, der har skrevet en given artikel, men også hvem denne NN er. En uheldig detalje er det til gengæld, at navnene ikke er blevet opstillet i alfabetisk orden med efternavn først men i stedet i alfabetisk orden med fornavn først. Det er en besynderlig og lidet brugervenlig praksis. U hensigtsmæssigt er det også, at signaturerne i selve artiklerne står før litteraturhenvisningerne, værkangivelserne, angivelserne af pristildelinger og hjemmesider mv. Valget af denne trykgrafiske opstilling medfører, at initialerne forsvinder for

² Det er muligt, at GTL-redaktionen godt kender til *Teaterordbog* (Nielsen 1951), men ikke kender til eller ikke godtager den metaleksikografiske ikke-distinktion mellem ordbøger og leksika. I så fald kan man – mere adækvat – mene, at GTL-redaktionen giver et skævt snarere end forkert billede af dansk leksikografisk historiografi på teaterområdet.

blikket. Det er ellers normal praksis, at den slags bringes til sidst – typisk i nederste højre hjørne – i leksikonartikler.

GTL er et meget omfattende leksikon over teatret som kunstart, dets historie, både idé-, mental- og materialhistorisk set, dets undergenrer og dets udøvere gennem tiden frem til i dag. Værket er levende solidarisk med den teatrale kunstart: Teatrets håndværk med alle dets mange praktiske såvel som konkrete aspekter tages lige så alvorligt som dets idealitet, og brugeren vil finde svar på næsten alle spørgsmål angående skuespillet, dets deltagere og dets tid og rum.

Det er en stor fordel for værket, at forfatterholdet er så stort, at det næsten udgør et helt akademi. Der er en ekspert til rådighed for hvert af de mange felter, og man mærker virkelig ekspertisen i de forskellige artikler. Nogle eksperter har bidraget med mange og lange artikler; Bent Holm, Stig Jarl, Kela Kvam og Alette Scavenius selv har stået for mange vægtige bidrag, men naturligvis er alle bidrag vigtige for muliggørelsen af bogen. De fleste bidragsydere stammer fra miljøet omkring Afdeling for Teatervidenskab på Københavns Universitet, andre fra Afdeling for Dramaturgi på Aarhus Universitet.

Teaterhistorien dækkes af virkelige kendere; der er lange, indsigtfulde og interessante artikler om de store epoker. De ældre epoker er gjort vedkommende og relevante for den nutidige læser, og hertil hjælper også den indbydende billedside. Billedudvalget forekommer ramrende og alsidigt, og billedkvaliteten er meget fin, så at man får lyst til at blade i værket. Det er helt væsentligt for en så stærkt visuel kunst som teatret, at billedgengivelsen er god, og det er den så sandelig i dette leksikon. Billedudvalget eksemplificerer samtidig værkets tidslighed: GTL tilgodeser først og fremmest nutiden. De nyeste strømninger og udøvere er taget med, og det gælder både nationalt og internationalt, samtidig med at udøverne omfatter skuespillere, instruktører, scenografer, teaterforskere og -kritikere m.fl.

Teatrets rum forstået som spillested og bygning er godt og solidt dækket. Teatrets rum forstået som den nationale oprindelse og udformning er ligeledes honoreret. Lange landeartikler beskriver de forskellige nationers teater, hvad der navnlig er en stor fordel for de verdensdele, som vi i vor kulturkreds kender mindre til. Her kommer det asiatiske og afrikanske teater til orde, og for så vidt vedgår GTL sit ståsted i et globaliseret samfund. Dog er der ikke opnået fuld national og geografisk ligeberettigelse – værket har trods alt slagside til fordel for vor vestlige del af verden, mens fx Mellemøsten og den arabiske verden er forsømt (dog har Egypten fået en kortere artikel).

At man på omslaget får at vide, at GTL indeholder ”mere end 3800 opslagsord”, når hver eneste artikel samtidig er nummereret og den sidste er nr. 3.659 er en underlig detalje. Én ting er falsk reklame, som når fx *Politikens Retskrivningsordbog* (2001) hævder at indeholde 80.000 opslagsord, selv om den kun indeholder 30.000 (se evt. Pálfi 2006); en anden ting er, at man nummererer samtlige artikler og på omslaget alligevel reklamerer med et højere tal?! Under alle omstændigheder er GTL meget omfattende og fremviser det, vi vil kalde en selektivt maksimerende lemmabestand, dvs. maksimerende, men først og fremmest i forhold til det primære genstandsområde.

Havde man brugt ikke-typografiske strukturindikatorer i form af forskellige symboler (fx ►, ●, ▼, ■, ▲, ◀) i petitlinjen, ville det rigtigt nok have været hæmmende for tilgangen (jf. også artiklen *strukturindikator* i NLO om overdreven brug af strukturindikatorer); den nuværende løsning er imidlertid heller ikke optimal. Petitlinjen fungerer som en slags bibliografi og kan indeholde følgende oplysninger: 1) Et udvalg af en skuespillers præstationer; 2) en instruktørs opsætninger; 3) en dramatikers, komponists, dirigents, kapelmesters, librettists, scenografs, performance-, revy- eller stand-up-kunstners værker; 4) en dramatikers gendigtninger; 5) en kostume- eller lysdesigners forestillinger; 6) oplysning om hvilke priser den pågældende person har vundet; 7) henvisning(er) til relateret/relaterede artikel/artikler i GTL samt litteraturhenvisning(er) og lænke(r). De enkelte oplysninger indledes med et symbol (et tomt kvadrat) efterfulgt af de forskellige indgangsord (fx ”Roller i:”, ”Iscenesæt:”, ”Værker:” osv.). Se fx petitlinjen i artiklen **Juul, Madeleine Røn**:

- Iscenesæt.: *Værelse oo Café*T 1989; *Let's Make Love* FiolT 1993; *Kærlighed uden yller* Hippodromen 1996; *Muhammad Ali svigter aldrig* Hippodromen 1997; *Værelse med sol* RialtoT 1997; *Som man behager* GrønnegårdsT 2002; *Folkemord* AarhusT 2006
- Priser: 36; 54
- Se også: *Realisme, Ørnsbo, Jess*
- Nybo, M *Magiske øjeblikke. 15 samtaler om teater* 2003

Det tomme kvadrat er lidet funktionelt og helt overflødigt. Hertil kommer, at brugen af en typografisk strukturindikator (in casu fed type) ved indgangsordene (fx ”**Iscenesæt:**”, ”**Priser:**”, ”**Se også:**” osv.) havde været en mere hensigtsmæssig løsning.

Ifølge forordet er GTL's målgruppe dels teatergængere, dels teaterudøvere (såvel folk *på* scenen som folk *bag* scenen); førstnævnte må

regnes for lægfolk, mens sidstnævnte vel er en slags fagfolk på det praktiske niveau; i hvert fald er målgruppen ikke fagfolk på det teoretiske niveau (fx teaterteoretikere, -historikere m.m.). Det er ikke alene godt med en sådan fast afgrænset målgruppe, det er tilmed et sjældent syn. Især med et så ambitiøst værk som GTL overrasker det endog meget positivt, at man intetsteds hævder, at det kan bruges af alle og enhver, dvs. såvel fagfolk som semifagfolk og lægfolk, som man ellers alt for ofte kan læse på omslaget eller i forordet til mange leksika. Ordbøger og leksika kan ikke konciperes til alle og til alle formål inden for et bestemt vidensområde (in casu teater), men netop kun til bestemte brugergrupper og til dækning af bestemte brugerbehov.

Om værkets stofafgrænsning hhv. genstandsområde kan man læse følgende (i forordet, s. 5–6):

Udover den overordnede målsætning at samle al tilgængelig viden om dansk teater og dansk viden om teater generelt, så har målsætningen også været at udenlandsk teater blev beskrevet med en specifik dansk vinkel [...]. Vore nordiske nabolande optager en særlig del af leksikonets fokus; [...] også det antikke teater med dets flertusindårige udløbere er beskrevet med stor vægt i forhold til det nutidige. [...]

Det er skuespillet, som det opføres på scenen – eller på ladet af en lastbil – som er leksikonets fokus; [...]

Stofafgrænsningen giver efter vores mening ingen anledning til kritik, bortset fra at vi mener, at det måske er lovligt ambitiøst at ville samle ”al tilgængelig viden” om dansk teater og dansk viden om teater generelt. Det er da vel næppe muligt i et selv nok så omfangsrigt etbindsleksikon?

Tematisk og indholdsmæssigt set spænder GTL vidt. Det er båret af en stor respekt for konteksten: Konteksten for detaljen såvel som konteksten i det store og hele, nemlig det omgivende samfund. Hovedredaktør Alette Scavenius påpeger i forordet, at ”film samt klassisk opera og ballet har egne opslagsværker” og bekender sig dermed til bogværkets særskilte fokus på teater. Men **Teater** defineres bredt, således at grundbegreberne inden for film, opera, ballet, litteratur(videnskab) og stilistik m.m. faktisk også kan slås op. Som nævnt er navnlig de nyere udviklinger repræsenteret, grænseformerne til det kendte teater, sådan som de opstår i nycirkus, revy, happenings, performances mv. Det er alle de udviklinger, som undertiden sammenfattes i begrebet **cross over**, og Scavenius skriver herom (se forordet, s. 6):

Ny dans og crossover-genrer som fx revy, musical, performance, stand-up og nycirkus er skuespillets udfordrere og kan rumme kimen til en ny tids teater. De er dermed genstand for særlig opmærksomhed i oversigtsartikler.

Dette ræsonnement forekommer helt troværdigt, og netop derfor kunne der have været grund til at medtage **cross over** som opslagsord, så meget mere som en definition heraf efter sigende udgør et desideratum i forskningen og GTL ved at give sit bud på en definition virkelig kunne have bragt sig selv i front.

Selv om værket ikke primært er konciperet til brug for forskere, havde det nu været interessant at erfare lidt om dets empiriske grundlag, og om hvad det er for selektionskriterier, der har ligget til grund for artikeludvalget. Det tætteste, vi kommer på dette, er følgende (ligeledes fra forordet, s. 6), som dog mere har at gøre med stofafgrænsningen:

Biografier over kunstnere, teoretikere, dramatikere og administratorer optager størstedelen af bogens indhold. Det har ikke været målet nøje at beskrive et helt livs virke, fx kan en aktiv skuespiller i sin karriere nemt spille flere hundrede roller, men i højere grad at give en karakteristik af et virke, som kan levendegøre kunstneren og genkalde erindringen hos læseren. Fokus ligger også her, som i leksikonet i øvrigt, på vor tid [...].

Foruden artikelbestanden indeholder GTL en liste med opløsning af forfatterinitialerne, en liste over sponsorer, et forord, en forkortelsesliste, to registre (det ene kaldet ”Indeks”, det andet ”Værkindeks”), et afsnit med forfatterbiografier, en bibliografi samt en liste over teaterpriser og lign. Det er ærgerligt med kludder i indholdsfortegnelsen (forkortelseslisten mangler, og sideangivelserne til registrene, forfatterbiografierne, bibliografien og listen over teaterpriser er forkerte), men den slags kan nemt rettes i en ny udgave.

Ud fra den fænomenologisk orienterede tradition inden for leksikografisk typologi må GTL regnes for en næsten arketypisk sagordbog, mens det ud fra den funktionalistisk orienterede typologi må regnes for en ordbog med kognitive funktioner. Om leksikografiske funktioner siges der intet eksplicit i værket, men det fremgår mere eller mindre indirekte af forordet, at det udelukkende er konciperet til hjælp ved vidensproblemer (et kognitivt brugerbehov). Dette er desto mere tydeligt, når man ser, at der bortset fra nogle etymologiangivelser ingen sproglige oplysninger findes i værket – fx angivelse af ordenes køn, bøjning og ordklassemæssige tilhørsforhold. Funktionen *hjælp ved vidensproblemer* understøttes fint af de informative, kyndigt udarbejdede og undertiden ganske omfattende artikler.

Selv om GTL er et kognitivt-funktionelt leksikon, og den kommunikative brugersituation *tekstproduktion* således konceptuelt ikke bliver imødeset, synes vi, at det er uhensigtsmæssigt med den misvisende ortografi: Der benyttes gennemgående stort begyndelsesbogstav i opslagsordene. Det er en leksikografisk uskik, et pædagogisk fejltrin og en ortografisk misforståelse. Leksikonbrugeren vil kun svært – eller nogle gange overhovedet ikke – kunne se, hvornår der vitterligt skal bruges stort eller lille begyndelsesbogstav i et givent ord. Desuden er det hæmmende for tilgangen og vel alt andet lige utilfredsstillende, at man ikke umiddelbart ved første øjekast og inden påbegyndt læsning af en given artikel kan se forskel på proprier og appellativer i lemmaformerne.

GTL indeholder som nævnt to registre. Det ene er et værkindeks, mens det andet kaldes et ”generelt indeks”. Det er uklart, hvad der menes med sidstnævnte, da der os bekendt ikke findes hjemmel for en sådan betegnelse i bibliografisk terminologi. Undersøger man imidlertid registret nærmere, ser man, at det primært er et navneindeks, sekundært et stikordsindeks og kun tertiært (eller perifert) et emneindeks. Ser man fx på de første 300 opslagsord under det tilfældigt udvalgte bogstav N, finder man kun 27 opslagsord, som ikke er navne (på personer såvel som institutioner m.m.), mens det tilfældigt udvalgte bogstav S iblandt de første 300 opslagsord indeholder 41 opslagsord, som ikke er navne. Hvad man end måtte mene om dette forhold, er det under alle omstændigheder kritisabelt, at man i registret ikke kan slå talrige for værkets genstandsområde relevante emner op – fx emner som teaterhistorie (heller ikke historie) eller teaterkritik (heller ikke kritik). At der ikke findes artikler kaldet teaterhistorie eller teaterkritik i værkets leksikondel, er problematisk nok i forvejen; netop derfor er det desto mere nødvendigt for GTL, som utvivlsomt ved besked om sådanne emner, via registerdelen at henvise brugeren til de relevante artikler. Således kan man i leksikondelen finde en artikel om fx Thomas Overskou (1798–1873), som er den første store danske teaterhistoriker. Registret burde have henvist til denne artikel (og velsagtens til andre artikler). Teaterkritik figurerer i registret som *teaterkritiker* [sic], men med kun én henvisning! Henvisningen gælder artikel nr. 131, som er artiklen **Anmeldelse** på lidt over halvanden spalte. Findes der i et mere end 1100 sider omfattende teaterleksikon virkelig kun én eneste omtale af fænomenet teaterkritik? Nej. Hvorfor får man ikke en henvisning til fx artiklen om Peder Rosenstand-Goiske (1752–1803), som er den første danske teaterkritiker og grundlæggeren af offentlig teaterkritik i Danmark? Eller en henvisning til artiklen om Knud Lyne Rahbek (1760–1830), som er den næste store kritiker i dansk teaters historie? Eller hvad med Frederik

Schyberg (1905–1950), den nok mest berømte danske teaterkritiker i forrige århundrede?

En skønhedsfejl ved det ”generelle indeks” er endvidere, at det undertiden indeholder nogle efter vores mening besynderlige lemmaformer (det gælder også om end i langt mindre grad værkets leksikondel); man skriver normalt ikke *anmeldelse* i et indeks, men *anmeldelser*, og ikke *teaterkritiker*, men *teaterkritik*.

Heller ikke værkregistret er upåklageligt: Det fremviser nogle skrækelige såkaldte begravelser, hvorved der tænkes på opslagsord hhv. indførsler, der giver så mange henvisninger, at de begravnes; se fx følgende:

Hamlet 74, 261, 416, 486, 704, 786,
788, 800, 858, 1000, 1056, 1122,
1128, 1132, 1299, 1404, 1445,
1758, 1803, 1870, 2173, 2189,
2381, 2393, 2398, 2461, **2981**,
3090, 3107, 3231, 3268, 3286,
3377, 3404, 3407, 3593, 3652

Som bruger får man her 37 henvisninger uden nogen form for differentiering eller udspecificering (med undtagelse af en enkelt markering med fed type, som henviser til en artikel om værkets forfatter/dramatiker, samt en markering med kursiv, som henviser til en illustreret artikel). Problemet med sådanne indførsler er, at de er uhensigtsmæssige og lidet brugervenlige, fordi det for brugeren er umuligt at se, hvad der mere præcist gemmer sig bag de enkelte henvisninger. Hvilke af dem er relevante og i hvilke sammenhænge? Det er mere brugervenligt og ikke mindst mere funktionelt i sådanne tilfælde at lave en trappevis (eller evt. anden form for) underordning med udspecificerede henvisninger, så brugeren har en reel mulighed for at få optimalt udbytte af sin informationssøgning, og risikoen for informationstab mindskes (se hertil Pálfi (2007:11–12) og sammenlign evt. med registrene i *Hermes* 39).

Det er godt med registre. De giver selvsagt flere søgeveje og er optimerende for tilgangsstrukturen. Men det overordnede indtryk er desværre, at registrene i GTL ikke er særligt funktionelle eller i hvert fald ingenlunde står mål med værkets øvrige ambitionsniveau. I forbindelse med en evt. fremtidig udgave kan en forbedring for ikke at sige udbedring på dette område stærkt tilrådes.

Spændvidden af begreber hhv. opslagsord i GTL virker ikke overdrevet – den virker overbevisende som en spejling af det sammensatte fænomen, som skuespillet nu engang er. Spændvidden stiller naturligvis store krav til sagkundskaben hos de medvirkende, og enkelte steder går

det galt (jf. fx tekstkassen til opslagsordet **Aleksandriner**, hvor den velmente opstilling desværre viser forkert, idet den deler den verslinje op i to, som udgør definitionen på en aleksandriner, når den vel at mærke er skrevet i ét); men fejlene hører til undtagelsen. Generelt er vidensniveauet og den repræsenterede videns kompleksitet aldeles imponerende, og værket gør meget for at stimulere læserens videbegærlighed. GTL er efter vores vurdering et af de mest ambitiøse og mest vellykkede helfagsleksika i dagens Danmark.

Bibliografi

Ordbøger/leksika

- Greimas, Algirdas Julien/Joseph Courtés 1988: *Semiotik. Sprogteoretisk ordbog*. Dansk redaktion: Per Aage Brandt og Ole Davidsen. Århus: Aarhus Universitetsforlag.
- Nielsen, Kaj 1951: *Teaterordbog: Drama – Teater – Skuespilkunst*. København: Borgen.
- NLO = Bergenholtz, Henning/Ilse Cantell/Ruth Vadvedt Fjeld/Dag Gundersen/Jón Hilmar Jónsson/Bo Svensén (med bidrag af Helgi Haraldsson, Hans Kristian Mikkelsen og Jaakko Sivula) 1997: *Nordisk leksikografisk ordbok*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Thellefsen, Torkild/Bent Sørensen 2007 (red.): *Livstegn. Encyklopædi semiotik.dk*. København: Haase & Søn.

Anden litteratur

- Almbjerg, Sarah-Iben 2007: Hvor sidder soffitten? I: *Berlingske Tidende*, 24. oktober, 2. Sektion, Magasin, s. 6.
- Davidsen, Nina 2007: Flagdag for teaternørder. I: *Information*, 6. november, s. 17.
- DSH = Skautrup, Peter: *Det danske Sprogs Historie I–V*. Udgivet af Det Danske Sprog- og Litteraturselskab. 2. oplag. København: Gyldendal 1968–1970.
- Haugen, Eva L. 1984: *A Bibliography of Scandinavian Dictionaries*. (With an Introduction by Einar Haugen.) White Plains/New York: Kraus International Publications.
- Henneberg, Jens 2007: Højst anvendeligt. Leksikon. Alette Scavenius (red.): ”Teaterleksikon”. I: *Nordjyske Stiftstidende*, 31. oktober, Kultur, s. 4.

- Johannes, Peter 2007: 1112 siders eventyr. Boganm.: Alette Scavenius (red.): Gyldendals Teaterleksikon. I: *Weekendavisen*, 2. november, 2. Sektion, Bøger, s. 12.
- Knippel, Lars Ole 2007: Biografier og skandaler. Teater-opslagsværk: 1100 siders teaterleksikon på gaden i dag. I: *Morgenavisen Jyllands-Posten*, 31. oktober, 1. Sektion, Kultur, s. 16.
- Langdal, Peter 2007: Teaterkunsten endelig ført til protokols. I: *Berlingske Tidende*, 3. november, 2. Sektion, Magasin, s. 8.
- MET 2007: [Ingen rubrik]. I: *Urban*, 30. oktober, 1. Sektion, Kultur, s. 46.
- Mikkelsen, Hans Kristian 1994: Danske fagordbøger. I: Henning Bergenholtz & Sven Tarp (red.): *Manual i fagleksikografi. Udarbejdelse af fagordbøger – problemer og løsningsforslag*. Herning: Systime, 258–305.
- Pálfi, Loránd-Levente 2006: Ordbogskriminalitet. Svindel og bedrag på det danske ordbogsmarked! I: *Dansk Noter*, nr. 3, 49–52.
- Pálfi, Loránd-Levente 2007: Om registerværket til Hermes. I: *DF Revy*, årg. 30, nr. 6, 10–12.

Loránd-Levente Pálfi
Center for Leksikografi
Handelshøjskolen, Aarhus Universitet
Fuglesangs Allé 4
DK-8210 Aarhus V
llp@asb.dk

Karin Wolgast, cand.mag. og ph.d.
Institut for Engelsk, Germansk og
Romansk
Det Humanistiske Fakultet
Københavns Universitet
Njalsgade 128
DK-2300 København S
wolgast@hum.ku.dk